

ΔΟΥΛΟΥΔΕΙΝΙΟΣ ΕΠΙΚΟΙ

## Ο ΘΑΝΑΤΟΣ

- Κυμά μου ἀχνό, στοῦ φεγγαριοῦ  
Τὸ φῶς κρινοσπαριμένο,  
Ποῦ πᾶς μὲ γιά: — Παλαικαριοῦ  
Κυδούνι ἔγω νὰ νένω
- "Ωμορφε ἀνθὲ τῆς λεμονιᾶς.  
Γιὰ ποιὸν ἀνθεῖς σὺ τάχα;  
— Γιὰ τῆς νεκρῆς του ὡμορφονιᾶς  
Τὸ μέτωπο μονάχα!
- Τρυγόνα μου, ἀπὸ τῆς φμερτιᾶς  
Τοὺς κλάνους ποῦ πηγαίνεις:  
— Πλαστηράρα μιᾶς Ιτιᾶς,  
Γρηψάς χαροκαὶ μένης...
- Τοῦ κάκου πᾶς καὶ μεῖν' ἐδῶ:  
"Στὶς ρίζες της ποτίζει  
Τριανταφυλλιά, ποῦ κελαΐδο  
Μονάχα ἔγω, κι' ἀνθίζει!"

Σπέτσες

ΓΙΑΝΝΗΣ ΠΕΡΓΙΑΛΙΤΗΣ

**ΕΤΑΙΡΙΑΙ**  
**ΚΑΙ ΣΥΛΛΟΓΟΙ**

**ΟΜΙΔΟΣ ΕΚΔΡΟΜΩΝ**

Τὴν ἀγγελίαν τὴν ὅποιαν ἀξέδωκεν ὁ «"Ομίλος τῶν Ἐκδρομῶν» τὴν δημοσιεύμενον ὄλοκληρον, θεωροῦντες τὴν δημοσίευσιν κατά τῆς ὁμορφιᾶς τῶν καλλιτέρων σύστασιν διὰ τὸ ἔθνικώτατον ἔργον τὸ ὅποιον ἀνέλαβε νὰ φέρῃ εἰς πέρας τὸ λαμπρὸν αὐτὸν σωματεῖον.

«Ο «Ομίλος Ἐκδρομῶν» συμφωνῶς τῷ καταστατικῷ, καθ' ἐ σκοπὸς αὐτοῦ εἶναι ἡ γνῶσις τῶν ἑλληνικῶν χωρῶν, ἐθεωρήσεν αὐτῷ ἐπιβαλλόμενον νὰ ἐπιδιώξῃ τὴν συγγραφὴν Χωρογραφίας τῆς Ἑλλάδος, κατιδών τὴν ἑλλεψίν ταῦτη, ἢν δὲν δύνανται βεβαίως νὰ ἀξιώσωσιν ὅτι πληροῦσιν αἱ μόνοι διό τὴν σπουδάζουσαν νεολαίαν καὶ διὰ ταῦτην ἔτι ἀνεπαρκεῖς τυγχάνουσαι σχολικαὶ γεωγραφίαι, ἢ αἱ ὀλιγισταὶ ὑπάρχουσαι μονογραφίαι τημάζων τινῶν τῆς χώρας καὶ εἰς εἰδικώτερον ἀποβλέπουσαι σκοπούν.

«Τούτου ἔνεκα, κατ' ἀπόφασιν ληφθεῖσαν ἐν τῇ συνεδρίᾳ τῆς 8ης Δεκεμβρίου 1901, ἀργόμενος τοῦ ἔργου του, προύκήρυξε διαγωνισμὸν ἐπὶ ὀντισμένου προγράμματος πρὸς συγγραφὴν χωρογραφίας τοῦ πρώτου ὑπὸ τοῦ κλήρου ὑποδειγμένος νομοῦ τῆς Ἀχαΐας, τάξας 500δραχμῶν γέρας. Τὸν διαγωνισμὸν τοῦτον θέλουσιν ἐπακολουθήσει τοιούτοις καὶ διὰ τοὺς λοιποὺς νομοὺς, ὥστε ἐπὶ τῶν κατὰ νομοὺς χωρογραφῶν νὰ συνταχθῇ ἡ πλήρης γεωγραφία τῆς Ἑλλάδος, παριστῶσα τὴν σύγχρονον εἰκόναν αὐτῆς, δύον οἷον τε ἐπακρίβεια.

«Ἐκ τῶν εἰς τὸν πρώτον τοῦτον διαγωνισμὸν ὑποβλήθει-

σῶν συγγραφῶν, ἡ Ἑλλανθίκος ἐκτερπεῖται ἐκοῖνες βραβεύσιμον τὴν ὑπὸ τοῦ κ. Χρ. Κορύλλου ὑποβληθεῖσαν. Καὶ εἰς ταῦτη τὴν ἔκδοσιν προβαίνει ὁ «Ομίλος, ὃς ἀπεργήτη τῆς σειρᾶς τῶν κατὰ νόμους χωρογραφικῶν δημοσιεύσεων, ἐλπίζων δὲ τὸ ἔργον τοῦτο θέλει τούγκη εὐμενοῦς δεξιώσεως; παρὸ παντὸς Ἐλλήνος.

«Τὸ ἔργον τοῦτο ἀποτελεσθῆσόμενον ἐκ 10 ἔως 12 τυπογραφικῶν ψυλλῶν, κοσμούμενον ὑπὸ πλείστων εἰκόνων τῶν αἰνιολογέρων ποτείων, γενικῶς ἀπόφευκαν, σκηνῶν ἐπὶ τῆς καθ' ἡμέραν ζωῆς καὶ συνοδεύμενον ὑπὸ χάρτου τοῦ νομοῦ λεπτομερεστάτου ὃς καὶ τῶν σχεδίων τῶν πόλεων Ηλείας, Αίγιου καὶ Καλαθρῶν, εἶναι ἡ ἐπιστημονικῶτερα, σαφέστερα καὶ εὐληπτότερά περιγραφή ἑλληνικῆς γώρας.

«Οὐδὲν τῶν κεφαλαίων περὶ ἡ ἀσχολεῖται ἡ γωρογραφία

«Γεωλογία, ὁρογραφία, ύδρογραφία, θαλεσσογραφία, κλίμα, προΐντα, φυσικαὶ καλλοναὶ, λασιγραφία, διοίκησις, ἐκπαθεύσις, ἐμπόδιον βιομηχανία, συγχοινωνία, στατιστικὴ, θάτινα ἐν τέλει συμπληρωμοὶ εἰδική ἴστορικὴ μονογραφία τοῦ νομοῦ ἀπὸ τῶν ἀρχαιοτάτων χρόνων μέχρι τοῦ ἔθνικοῦ ἀγῶνος, ἡ μόνη τοιαῦτη ὑπάρχουσα μελέτη, πάντα ταῦτα περιγράφονται λεπτομερῶς καὶ ἐπιστημονικῶς.

«Τὸ βιβλίον τοῦτο ἔσται γρηγοριώτατον καὶ ἀπαραιτητοῦ διὰ πάντας Ἐλλήνα ἐπιθυμοῦντα νὰ γνωρίσῃ ἐναὶ τῶν μαργεντικῶτάτων καὶ ἴστορικῶτάτων νομῶν τῆς χώρας. «Η διειστάξις τῆς ψῆλης αὐτοῦ, ἐπιβοθηθόντος λεπτομερεστάτου εὑρετικοῦ, καθίστηκε αὐτὸς λίγων εὐχερηστῶν εἰς πάντα ἐπιθυμοῦντα νὰ ἀσυνθήσῃ αἰαγδήποτε πληροφορίαν.

«ΠῚ τιμὴ ἔκάστου ἀντιτύπου ἐπὶ γάρτου πολυτελοῦς ὁρίσθη, ἵνα γίνη κτῆμα κοινόν, εἰς δραγμὰς 3.

## ΤΑΙΠΑΡΑΣΚΗΝΙΑ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΙΚΟΥ ΘΕΑΤΡΟΥ

# Η ΔΙΑΝΟΜΗ ΤΩΝ ΡΟΛΩΝ ΗΘΟΓΟΙΟΙ ΘΑΜΜΕΝΟΙ ΟΙ ΚΟΜΜΑΤΑΡΧΑΙ ΤΟΥ ΘΙΑΣΟΥ ΟΙ ΕΤΝΟΟΤΜΕΝΟΙ

Αἱ σχέσεις τῆς Διεύθυνσεως τοῦ Βασιλικοῦ Θεάτρου μὲ τοὺς "Ἐλληνας συγγραφεῖς καὶ τὰ ἐμπόδια, τὰ ὅποια συνυπτῆ ἐν ἔργον πρωτότυπον ἀποπειρώμενον νὰ εἰσέλθῃ εἰς... τὰ στενά αὐτὰ τῶν Δαρδανελλίων, καὶ κατ' ἀρχὴν εἶναι τὸ κύριον ἐλάττωμα τοῦ Βασιλικοῦ Θεάτρου, ἔχουν ἐπὶ τέλους καὶ μίκην δικαιολογίαν τὸ διὰ ὁ κ. Στεφάνου ἀρτὶ ἐπανκαρχύμψες ἐκ ταξειδίου μορφώσεις ἀνὰ τὰ Εύρωπακά Θέατρα εὑρεν δὲ τὸ περισσότερον ἀπὸ τὴν Ἐλληνικὴν φιλολογίαν, ἡ ὅποια ἔχει ὀπωσθήποτε τὸ «Ἐπὶ τοῦ Καταστρώματος» καὶ τὴν «Κούλουρης τὴν Νύμφην» ὡς προσληφθοῦν εἰς τὸν θίσσον, — Η Διεύθυνσις ἐνόμισεν δὲν δὲν είγεν ἀπέναντι τῆς ἡ πεινῶντας οἱ ὅποιοι ἐπισπεύδοντο πρὸ τῆς θύρας νέου οἰκονομικοῦ συσσιτίου.

Καὶ ἐφεδρή πρὸς αὐτοὺς ταπεινωτικῶτατα καὶ βλέποντας αὐτοὺς ὑπὲρ τὸ δέον ἐκ τῆς ἀγάπης πρὸς τὴν Τέχνην των ὑποχωρητικοῦς — διότι κέρδη δὲν είται δὲ καὶ μεγάλα — ἡρχισεν ὡς ὑπηρέτας σχεδὸν νὰ τοὺς μεταχειρίζεται, προχωρήστηκε μέχρι τοῦ σημείου τοῦ νὰ τοὺς καταστήσῃ κατακούπους ἀλλήλων ἐκτὸς τοῦ Θεάτρου καὶ ἀστυνομικοὺς πράκτορας, σπεύδοντας νὰ καταγγείλουν ποῖος ἀνεκοίνωσεν εἰς τοὺς θεήλους τὰ μυστικὰ τοῦ Β. Θεάτρου.

«Ἀλλ' ὑπάρχει καὶ κατί αὖτοῦ πολὺ ποιούσαν δεσμῶν μὲ τὴν ὄπαρξιν αὐτοῦ τοῦ Βασιλικοῦ Θεάτρου.

Εἴναι δὲ τοῦτο ὁ τρόπος, καθ' ὃν διεύθυνται οἱ θίασοι, τοῦ ὅποιού τὰ πλεῖστα καὶ τὰ καλλίτερα τῶν μελῶν, δύναμαι νὰ βεβιώσω τὸν κ. Στεφάνου ἀπὸ τοῦδε, δὲν δὲν δὲ τὸ δέον τὴν εὔχαριστην καὶ τὴν τιμὴν νὰ συνεργασθῶσι μετ' αὐτοῦ πέραν τῆς προθεσμίας, μὲ τὴν ὅποιαν τοὺς ἔδεσε τὸ συμβόλαιον των.

Οἱ λόγοι εἶναι ἀπλούστατοι:

Πέρυσιν ἀφ' ἡς ἐποχῆς συγηματιζομένου τοῦ θιάσου οἱ καλοὶ καὶ φιλότιμοι, ὅσον καὶ πτωχοὶ Ἐλληνες, ἡθοποιοί, ἐκ φιλοδοξίας καὶ ἐξ ἀγάπης πρὸς τὴν ἰδέαν τὴν ὅποιαν ἐραίνετο ἐκπροσωποῦν τὸ Βασιλικόν Θεάτρον ἐδείξαν περισσότερον τοῦ δέοντος ἐπιθυμίαν νὰ προσληφθοῦν εἰς τὸν θίσσον, — Η Διεύθυνσις ἐνόμισεν δὲν δὲν είγεν ἀπέναντι τῆς ἡ πεινῶντας οἱ ὅποιοι ἐπισπεύδοντο πρὸ τῆς θύρας νέου οἰκονομικοῦ συσσιτίου.

Καὶ ἐφεδρή πρὸς αὐτοὺς ταπεινωτικῶτατα καὶ βλέποντας αὐτοὺς ὑπὲρ τὸ δέον ἐκ τῆς ἀγάπης πρὸς τὴν Τέχνην των ὑποχωρητικοῦς — διότι κέρδη δὲν είται δὲ καὶ μεγάλα — ἡρχισεν ὡς ὑπηρέτας σχεδὸν νὰ τοὺς μεταχειρίζεται, προχωρήστηκε μέχρι τοῦ σημείου τοῦ νὰ τοὺς καταστήσῃ κατακούπους ἀλλήλων ἐκτὸς τοῦ Θεάτρου καὶ ἀστυνομικούς πράκτορας, σπεύδοντας νὰ καταγγείλουν ποῖος ἀνεκοίνωσεν εἰς τοὺς θεήλους τὰ μυστικὰ τοῦ Β. Θεάτρου.

(Ορα καὶ ἀποδολὴν δύο πτωχῶν ἀρχαρίων ἐπὶ τῷ λόγῳ ὅτι ἀνεκοίνωσαν ποῖον ἦτο τὸ «Γ'» ἀριθμὸν 113 τὸ ἔργον, τοῦ ὅποιού ἐγίνοντο δοκιμαῖ εἰς τὸ Β. Θεάτρον.)

Καὶ εἰδον οἱ ἡθοποιοί πάσον παρεξηγήθη ἡ προθυμία των νὰ συνεργασθῶσι μετ' αὐτοῦ πέραν τῆς προθεσμίας, μὲ τὴν ὅποιαν τοὺς ἔδεσε τὸ συμβόλαιον των.

↔

· Απὸ τοῦ παρελθόντος θέρους, δόπτες ὁ θίσσος ἔξικολούθει τὰς δοκιμὰς του διὰ τὴν παρούσαν περίο-

## ΕΠΙΦΥΛΑΞ ΤΟΥ ΝΟΥΜΑ.

## ΑΓΓΕΛΟΥ ΤΑΝΑΓΡΑ

## Ο ΑΡΡΑΒΩΝ ΤΗΣ ΘΑΛΑΣΣΗΣ

»Ἐν Ἑλληνικὸν καταδρομικόν.

»Ἐν Ὁλλανδικόν.

»Ἐν Ρωσικόν.

Οὗτο πολλὰ οὔτε διάλυγχα καθὼς βλέπεις.. δὲν εἶχα νὰ ἔχεις.

Ἔρχισα λοιπὸν τότε νὰ σκέπτωμαι προσπαθοῦσα νὰ μακτεύσω. Ὁλλανδὸς δὲν πιστεύω νὰ εἴναι, οὔτε Ρωσσός, δὲν ἔχει τὸν τύπον τῆς Μογγολικῆς φυλής.

Νὰ εἴναι Ἀγγλος ἀρχα γε; ἂν καὶ μὲ ἀρέσουν τὰ προτερήματα αὐτοῦ τοῦ ἔθνους, ἐν γενικαῖς γραμματῖς τοὺς νομίζω ἔγωστάς, ὑποκριτάς, καὶ ψυχρούς.

Γερμανός! . . . φ Θεέ μου! . . . φθάνει νὰ μὴ εἴναι Γερμανός...

Μόλις ἀκούσῃ ὁ θεῖος Γερμανόν, ἀνασηκώνονται αἱ τρίχες τοῦ μύστακος καὶ τῶν ὄφρυων του καὶ κυτταῖς μ' ἐναὶ βλέμμα...

Τοῦ ποθέτω δὲ τοιαῦτα εἴμιτορει νὰ πνίξῃ κανέναν ἐξ αὐτῶν

μὲ τὰς χειρας του...  
Μένει τὸ